

Dosarul nr. 1ra-1982/2021
1-18008614-01-1ra-22092021

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Timofti Vladimir
Judecători - Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia – Sîrbu Lilia și de către avocatul Josu Gheorghe în numele părții vătămate Măcărescu Angela, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 22 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Sîrbu Iachim xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 05.10.2018-07.10.2019;
2. Instanța de apel: 06.11.2019-17.02.2020;
09.09.2020-22.06.2021;
3. Instanța de recurs: 10.06.2020-18.08.2020;
22.09.2021-19.01.2022.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia sediul Leova din 07 octombrie 2019, Sîrbu Iachim, învinuit în baza art. 190 alin. (5) Cod penal a fost achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiuni.

Acțiunea civilă înaintată de Măcărescu Angela a fost lăsată fără soluționare.

A fost revocată măsura de asigurare a acțiunii civile aplicată în temeiul încheierii Judecătoriei Cimișlia (sediul Leova) din 13 iunie 2018 și anume sechestrul aplicat pe bunurile imobile ce aparțin cu drept de proprietate lui Sîrbu Iachim: casa de locuit amplasată în xxxxx și apartamentul amplasat xxxxx.

A fost respins plângerea avocatului Șcheau Igor prin care a solicitat constatarea nulității absolute a ordonanței de punere sub învinuire din 20 aprilie 2018.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 20 aprilie 2018 și a rechizitoriului întocmit la 29 septembrie 2018 Sîrbu Iachim a fost învinuit pentru faptul că, la data de 27 iunie 2013, aflându-se în magazinul de mobilă ce îi aparține și care este situat xxxxx, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere în proporții deosebit de mari, a dobândit ilegal de la Măcărescu Angela, suma de 25000 euro, care conform cursului BNM constituiau 406600 lei, sub pretextul vânzării apartamentului său situat în xxxxx, despre care știa cu certitudine

că nu putea fi vândut deoarece era pus în gaj în contul creditului de 500000 lei luat de la BC „Moldova Agroindbank”, conform contractului de ipotecă din 18 noiembrie 2011. Astfel, fiindu-i cauzat părții vătămăte un prejudiciu material considerabil în sumă de 406600 lei.

Acțiunile lui Sîrbu Iachim au fost încadrate de către acuzatorul de stat conform prevederilor art. 190 alin. (5) Cod după indicii: escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere săvârșite în proporții deosebit de mari.

Ulterior, în ședința de judecată, acuzatorul de stat a modificat învinuirea adusă inculpatului prin ordonanța din 28 ianuarie 2019, potrivit căreia Sîrbu Iachim se învinuiește în aceea, că a comis escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune în proporții deosebit de mari în următoarele circumstanțe: la data de 27 iunie 2013, ora exactă nu a fost stabilită, aflându-se xxxxx, în magazinul de mobilă care îi aparține, a dobândit ilicit, prin inducerea în eroare a cet. Măcărescu Angela, a sumei de 25 mii de euro, pentru procurare apartamentului care îi aparținea în proprietate privată, xxxxx despre care știa cu certitudine că nu putea fi vândut deoarece se afla pus în gaj în contul creditului de 500000 de lei luat de la BC „Moldova Agroindbank”, conform contractului de ipotecă din 18 noiembrie 2011. Astfel, fiindu-i cauzat părții vătămăte un prejudiciu material considerabil în sumă de 406600 lei.

Potrivit învinuirii modificate, acțiunile lui Sîrbu Iachim au fost încadrate de către acuzarea de stat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, după indicii calificativi: escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean care a produs daune în proporții deosebit de mari.

2. Sentința, menționată, a fost atacată cu *apel* de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura raionului Leova, Babenco Valeriu, în care a cerut admiterea apelului, casarea sentinței cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin car a-l recunoaște culpabil pe Sîrbu Iachim, în săvârșirea infracțiuni prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și în baza acestei legi, a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 (cinci)

ani invocând că ansamblul probelor privite în coroborare dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

2.1 La data de 21 octombrie 2019, avocatul Josu Gheorghe și partea vătămată Măcărescu Angela au depus *apel*, în care au cerut casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri privind condamnarea inculpatului Sîrbu Iachim cu admiterea integrală a acțiunii civile în procesul penal, privind încasarea de la Sîrbu Iachim a sumei de 83079,78 lei cu titlu de prejudiciu material, 400000 (patru sute mii) lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și cheltuielile de judecată de la prima instanță și cheltuielile de judecată de la instanța de apel, invocând că, cauza a fost examinată unilateral, fără să fie examinate minuțios probele din dosar, ba chiar dându-le o apreciere greșită.

3. Prin Decizia Curții de Apel Comrat din 17 februarie 2020 au fost respinse apelurile declarate cu menținerea sentinței judecătoreiei Cimișlia sediul Leova din 07.10.2019.

4. La data de 04 mai 2020, procurorul Sîrbu Lilia a înaintat *recurs ordinar* prin care a solicitat casarea deciziei emise asupra cauzei penale privindu-l pe Sîrbu Iachim învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

4.1 La data de 07 mai 2020, avocatul Josu Gheorghe și partea vătămată Măcărescu Angela, au înaintat *recurs ordinar* prin care au solicitat casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

5. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 august 2020 au fost admise recursurile, casată total decizia Curții de Apel Comrat din 17 februarie 2020 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Curții de Apel Comrat din 22 iunie 2021 au fost admise apelurile, casată sentința și pronunță o nouă hotărâre prin care Sîrbu Iachim, învinuit în baza art. 190 alin.(5) Cod penal, a fost achitat, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost lăsată fără soluționare acțiunea civilă înaintată de Măcărescu Angela.

A fost revocată măsura de asigurare a acțiunii civile aplicată în temeiul încheierii Judecătoreiei Cimișlia (sediul Leova) din 13 iunie 2018 și anume sechestrul aplicat pe bunurile imobile ce aparțin cu drept de proprietate lui Sîrbu Iachim casa de locuit amplasată în xxxxx și apartamentul amplasat în xxxxx.

A fost respinsă plângerea înaintată de apărătorul inculpatului Sîrbu Iachim, avocatul Șcheau Igor, prin care se solicită constatarea nulității absolute a ordonanței de punere sub învinuire din 20 aprilie 2018.

6.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, prima instanță nu a dat o apreciere corectă prevederilor legale ce guvernează speța dedusă judecării, or, la caz se reține că, totalitatea de probe administrate de instanța de fond și verificate în apel, urmau a fi apreciate, cu respectarea prevederilor art. art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a stabilit că instanța de fond nu a relevat clar în limita cărei învinuirii a judecat cauza, celei formulate în ordonanța de punere sub învinuire din 20 aprilie 2018, în rechizitoriu din 29 septembrie 2018 sau în ordonanța de modificare a învinuirii din 28 ianuarie 2019, or, a statuat sumar și divergent că: „potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 20 aprilie 2018 și a rechizitoriului din 29 septembrie 2018 Sîrbu Iachim, se învinuiește că, potrivit învinuirii aduse inculpatului în rechizitoriu, precum și cele încriminate prin ordonanța de modificare a învinuirii, acuzarea nu a descris care sunt faptele, sau acțiunile inculpatului la semnarea recipisei dintre el și partea vătămată”.

Totodată, Colegiul a mai reținut că, în motivarea casării sentinței instanței de fond faptul că în partea descriptivă au fost indicate mai multe motive de achitare, care se contrazic reciproc și generează diferite consecințe juridice atât în latura penală, cât și în cea civilă.

Subsecvent, Colegiul a conchis că, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând astfel dispozitivul hotărârii, motiv pentru care și urmează a fi casată integral.

Ținând cont de faptul că prin Legea pentru modificarea unor acte legislative cu nr. 179 din 26 iulie 2018 (în vigoare din 17 august 2018), art. 190 Cod penal a suferit modificări, care nu agravează situația inculpatului, instanța de apel a constatat ca fiind rezonabil de a continua examinarea apelurilor împotriva sentinței instanței de fond din 07 octombrie 2019 anume prin prisma Ordonanței de modificare a învinuirii din 28 ianuarie 2019.

Astfel, instanța de apel, examinând infracțiunea încriminată lui Sîrbu Iachim prin prisma elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie prevăzută la art.190 alin. (5) Cod penal, a conchis că, elementele date lipsesc, or acuzarea nu a probat vinovăția lui Sîrbu Iachim în comiterea infracțiunii imputate și anume modul și în ce circumstanțe a indus în eroare partea vătămată, la fel. nu a fost probat că au fost prezentate victimei fapte mincinoase sau neadevărate.

Totodată, Colegiul a stabilit că, acuzarea nu a prezentat probe incontestabile care ar sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare a inculpatului și anume modul de determinare a părții vătămate la încheierea actului juridic, la caz recipisa, prin comportament dolosiv din partea primului.

Astfel, pornind de la declarațiile inculpatului Sîrbu Iachim depuse în cadrul ședinței de judecată instanța de apel a concluzionat că acestea sunt identice în mare parte cu cele depuse de partea vătămată și martori atât la urmărirea penală cât și în ședința instanței de apel.

Unica excepție, este că Sîrbu Iachim confirmă că ar fi înștiințat partea vătămată despre gajul aplicat asupra imobilului în litigiul la momentul semnării recipisei, fapt confirmat și prin declarațiile martorului Tomșa Svetlana, pe când aceste afirmații sunt negate de către partea vătămată Măcărescu Angela și martorii acuzării Măcărescu Eugeniu și Iacobeț Grigore, care sunt în relații de rudenie cu prima.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor Măcărescu Eugeniu și Iacobeț Grigore cu referire la aspectul comunicării de către inculpat a viciului de natură juridică a apartamentului, or, aceștia, urmăresc un interes personal, fiind astfel persoane cointeresate, Măcărescu Eugeniu este soț al părții vătămate, iar banii transmiși lui Sîrbu Iachim pentru procurarea apartamentului constituia bugetul comun al familiei, fapt care rezultă din însăși declarațiile acestora, iar Iacobeț Grigore era nașul de cununie al familiei Măcărescu.

Din declarațiile lui Sîrbu Iachim și martorului Tomșa Svetlana, care au fost consecvente atât la faza urmăririi penale, cât și în ședința de apel, rezultă că, nu a indus-o în eroare pe partea vătămată Măcărescu Angela, comunicându-i chiar din faza negocierilor despre faptul că apartamentul este gajat la bancă și din acest motiv nu a fost posibil perfectarea tranzacției de vânzare-cumpărare chiar în ziua transmiterii banilor.

Martorul Tomșa Svetlana a confirmat faptul că, Sîrbu Iachim s-a prezentat la bancă împreună cu Măcărescu Angela pentru a rezolva întrebarea cu scoaterea de sub gaj a apartamentului și înlocuirea acestuia cu magazinul de mobilă care la fel a aparținut inculpatului.

Mai mult ca atât, instanța de apel a constatat că, în vederea asigurării executării contractului de vânzare-cumpărare au întocmit și semnat o recipisă prin care se confirmă transmiterea sumei de 25000 euro în scopul procurării apartamentului.

Instanța de apel a apreciat declarațiile părții vătămate și martorilor nominalizați supra, doar sub aspectul că prin ele se confirmă faptul transmiterii de către Măcărescu Angela și primirii de către Sîrbu Iachim a sumei de 25000 euro în cadrul relațiilor civile ivite în legătură cu vânzarea-cumpărarea unui apartament din xxxxx, faptul dat nefiind negat de inculpat.

Colegiul a stabilit că, întru confirmarea bunei credințe a inculpatului Sîrbu Iachim, care este contestată atât de acuzatorul de stat, cât și de partea vătămată Măcărescu Angela și avocatul acesteia Josu Gheorghe, de către inculpat a fost transmise părții vătămate cheile și actul de proprietate asupra apartamentului. Or, buna credință a inculpatului la realizarea tranzacției de vânzare-cumpărare rezultă atât din declarațiile lui, cât și din declarațiile părții vătămate și a martorilor Măcărescu Eugeniu și Iacobeț Grigore, toți confirmând că, cu adevărat Sîrbu Iachim i-a transmis actele și cheile de la apartament ca siguranță ca va fi perfectat contractul de vânzare-cumpărare. Mai apoi, inculpatul s-a prezentat la sediul BC „Moldova Agroindbank” SA, filiala xxxxx, unde a comunicat că a găsit un cumpărător al apartamentului care era gajat la bancă și că ar dori să fie substituit gajul pe un alt bun imobil care-i aparține cu drept de proprietate și anume magazinul de mobilă situat în xxxxx.

Aceste circumstanțe sunt confirmate pe deplin prin declarațiile martorului Tomșa Svetlana depuse în instanța de apel, pe care Colegiul le-a apreciat ca fiind veridice, dat fiind faptul că martorul în cauză este unul neutru, neavând vreun interes personal în soluționarea litigiului astfel, confirmând că inculpatul Sîrbu Iachim s-a adresat la ea personal cu solicitarea substituirii gajului de pe apartament pe magazinul

de mobilă, comunicând totodată că a găsit cumpărător care deja i-a achitat prețul imobilului.

Subsecvent, instanța de apel a constatat că, inculpatul Sîrbu Iachim nu a tăinuit faptul că a primit banii în sumă de 25000 euro de la Măcărescu Angela.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că, Sîrbu Iachim la momentul primirii banilor nu a urmărit scopul cupidant de însușirea în mod ilegal a cărorva sume de bani de la Măcărescu Angela și nici nu a intenționat ca să o amăgească pe aceasta sau alte persoane de careva sume bănești, or, ultimul atât la urmărirea penală, cât și în ședința de judecată a depus declarații prin care a indicat că a comunicat părții vătămate despre gajul aplicat, fapt cu care aceasta a fost de acord.

Mai mult ca atât, ulterior transmiterii banilor, împreună cu partea vătămată Măcărescu Angela s-a prezentat la sediul filialei xxxxx a BC „Moldova-Agroindbank” SA, unde în prezența ei a discutat cu Tomșa Svetlana, directorul filialei, referitor la degrevarea apartamentului ca să poată fi perfectată tranzacția de vânzare-cumpărare.

Instanța de apel a respins alegațiile apelanților cu privire la faptul că instanța de fond greșit a concluzionat că nu a fost demonstrată latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, care se realizează prin intenție directă și cu scop de cupiditate. Or, declarațiile inculpatului au fost pe deplin confirmat de către martorul Tomșa Svetlana, care a indicat cu certitudine că anume cu partea vătămată Măcărescu Angela, inculpatul Sîrbu Iachim s-a prezentat la sediul filialei xxxxx a BC „Moldova-Agroindbank” SA cu solicitarea substituirii gajului de pe apartament pe magazinul de mobilă. Tot atunci, martorul a menționat că a aflat că partea vătămată este verișoara lui Sîrbu Iachim și că aceasta deja i-a achitat prețul apartamentului, iar ultimul i-a permis să locuiască în acest imobil. Tot în ziua respectivă, ei toți trei au plecat la notarul Mișcenco Alexandru unde s-au consultat cu privire la posibilitatea legală de degrevare a apartamentului, iar partea vătămată a așteptat afară.

Subsecvent instanța a reținut că, intenția inculpatului de a degreva apartamentul pentru a-și putea onora obligațiunile față de partea vătămată cu privire la perfectarea tranzacției de vânzare-cumpărare se confirmă, în continuare, prin declarațiile aceluiași martor Tomșa Svetlana, potrivit cărora deciziile referitoare la substituirea gajului de pe bun imobil pe altul se adoptă de către banca centrală și în acest sens, la solicitarea lui Sîrbu Iachim, a fost întocmit un asemenea demers către banca centrală, la care au primit un aviz pozitiv.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate Măcărescu Angela or, versiunea înaintată de către aceasta este contrazisă în totalitate prin declarațiile martorului Tomșa Svetlana.

La studierea minuțioasă a materialelor cauzei și a declarațiilor date de către persoanele audiate pe prezenta cauză în cadrul urmăririi penale, în instanța de fond și în instanța de apel, s-a constatat că, în cazul de față lipsesc indicii infracțiunii ce se atribuie la încălcările de ordin juridic penal stipulate în Capitolul VI a părții speciale a Codului penal, dat fiind faptul că nu se încadrează în criteriile dictate de dobândirea

ilicită a bunurilor altei persoane. Or, Sîrbu Iachim nu a negat faptul că a primit de la Măcărescu Angela suma de 25000 euro, întocmind în acest sens o recipisă.

Potrivit conținutului textului recipisei, în coroborare cu textul cererii de chemare în judecată de la f.d.56 vol. 1, instanța de apel a dedus concluzia că, părțile au convenit la încheierea pe viitor, în mod notarial a unui contract de vânzare-cumpărare a apartamentului situat xxxxx la prețul de 25000 Euro, fără a se specifica un termen concret când urma să fie autentificată tranzacția în mod notarial.

La caz, Colegiul a conchis că, în speța dată este vorba despre niște relații contractuale de ordin particular civil și care de fapt au și fost soluționate de legislația procesual civilă, fiind emise și hotărâri ale instanței de judecată în ordinea procedurii civile.

Deci, rezumând învinuirea adusă inculpatului Sîrbu Iachim modificată prin ordonanța de modificare a învinuirii din 28 ianuarie 2019, instanța a constatat că, acuzarea nu a descris care sunt faptele, sau acțiunile lui Sîrbu Iachim la semnarea recipisei dintre el și partea vătămată Măcărescu Angela. La fel, în actul de învinuire acuzarea nu a descris comportamentul dolosiv a lui Sîrbu Iachim la determinarea părții vătămate la încheierea actului juridic.

Instanța de apel, prin prisma doctrinei penale, a menționat că, la realizarea laturii obiective descrise în învinuire, trebuie să precedă acțiunile încriminate și anume - inducerea în eroare și determinarea la întocmirea actului juridic, trebuie să aibă loc la începutul transmiterii sumelor de bani, ca mai apoi să se eschiveze inculpatul cu rea voință de la executarea obligațiilor asumate. Însă studiind materialele cauzei penale, audiind inculpatul, partea vătămată și martorii, aceștia au menționat că a fost transmisă o sumă de bani cu scopul executării unei tranzacții, adică lipsind în acest sens latura obiectivă a comiterii infracțiunii imputate, or Sîrbu Iachim după cum a fost indicat mai sus, a acceptat și a încheiat un act juridic (recipisa) prin care a recunoscut etapa negocierilor cu privire la viitoarea tranzacție de vânzare-cumpărare a apartamentului. De aici rezultă că din acel moment, al întocmirii și semnării recipisei, între părți s-a format un litigiu cu caracter civil, care urma a fi soluționat prin prisma normelor procesul-civile și nici într-un caz prin legea penală.

Subsecvent, Colegiul a reținut că, partea vătămată Măcărescu Angela conștientizând că litigiul dintre ea și inculpatul Sîrbu Iachim este de natură civilă, a înaintat la data de 03 decembrie 2013 o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat rezilierea contractului și încasarea datoriei.

Instanța de apel a stabilit că, raportul juridic litigios dintre inculpat și partea vătămată cu privire la restituirea sumei de 25000 euro este deja soluționat în mod civil printr-o hotărâre definitivă, irevocabilă și mai mult ca atât executată, astfel și rezultă din declarațiile părții vătămate și ale inculpatului, conform cărora în scopul executării hotărârii Judecătoria Leova din 30 noiembrie 2015 a fost transmis în proprietatea părții vătămate magazinul de mobilă ce aparținea inculpatului. Acest fapt se mai confirmă și prin procesul-verbal de transmitere a bunului în proprietatea privată creditorului următor în contul achitării datoriei din 20 februarie 2017 (f.d.34, vol.I).

Reieșind din circumstanțele elucidate, Colegiul judiciar a conchis că, în acțiunile inculpatului Sîrbu Iachim lipsește latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie, care se realizează prin intenție directă și prezența scopului de profit, iar raporturile existente dintre inculpatul Sîrbu Iachim și partea vătămată Măcărescu Angela au un caracter juridico-civil și care au fost deja soluționate printr-o hotărâre judecătorească definitivă, irevocabilă și executată integral după cum s-a indicat supra.

În contextul celor relatate, este relevant faptul că partea vătămată a recurs la mijloacele procesului penal abia doar peste 4 ani de la transmiterea banilor și când deja instanța civilă s-a expus printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă cu privire la încasarea banilor din contul inculpatului în beneficiul său și toate acestea doar din motivul duratei mai îndelungate a procedurii de executare vizate la caz. În același sens, din conținutul materialelor pricinii civile de încasare a datoriei menționată supra rezultă că, chiar prealabil depunerii cererii de chemare în judecată, la doar 5 luni de la încheierea acordului de vânzare-cumpărare a apartamentului cu inculpatul, partea vătămată deja renunța în genere la procurarea acestuia, optând pentru restituirea banilor.

Deci, din circumstanțele stabilite, Colegiul a indicat că, relațiile între partea vătămată Măcărescu Angela și inculpatul Sîrbu Iachim poartă un caracter civil, iar limita între acordul civil și o componentă de infracțiune este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna credință a părților, iar în cazul escrocheriei este caracterizată prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei inclusiv la determinare părții vătămăte sau altei persoane la încheierea actului juridic prin comportamentul dolosiv.

7. Decizia instanței de apel este atacată, cu *recurs ordinar* de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia – Sîrbu Lilia și de către avocatul Josu Gheorghe în numele părții vătămăte Măcărescu Angela.

7.1 Procurorul invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului acuzarea invocă că:

- instanța de apel nu a analizat și nu a apreciat în mod cuvenit declarațiile făcute de către partea vătămată Măcărescu Angela, martorii Măcărescu Eugeniu și Iacobeț Grigore care au confirmat modalitatea inducerii părții vătămăte în eroare;

- reieșind din declarațiile părții vătămăte a martorilor Măcărescu Eugeniu și Iacobeț Grigore este evident că inculpatul Sîrbu Iachim, știind cu certitudine că apartamentul a fost gajat la bancă și respectiv nu era posibil să-l vândă și să perfecteze actele necesare, intenționat a indus-o pe partea vătămată în eroare privind calitatea apartamentului, nu i-a comunicat despre probleme de ordin juridic, care la rândul său puteau să o determine pe partea vătămată să nu procure apartamentul. Adică, primind banii pentru apartament inculpatul din start cunoștea cu certitudine că na va perfecta actele pe apartament și nu îl va transmite în proprietatea părții vătămăte Măcărescu A.;

- inculpatul din start avea intenția de a comite escrocheria. Concomitent, intenția inculpatului de a comite infracțiunea încriminată se confirmă prin faptul că, inculpatul chiar la data de 30.01.2014, având posibilitatea reală de a transmite părții vătămate Măcărescu Angela apartamentul sau banii, din motiv că acesta a fost scos de sub gaj, nu a făcut lucrul dat. Inculpatul din nou a încheiat contractul de credit și a pus același apartament sub gaj. Hotărârea pe cauza civilă a fost pronunțată abia la data de 30.11.2015, adică peste un an și jumătate. Prin aceasta se confirmă, că inculpatul nici la data primirii banilor chiar și în continuare nu a avut intenție de a vinde sau de a transmite apartamentul părții vătămate;

- instanța de apel fără careva motive întemeiate și neargumentat a respins probele acuzării, și s-a axat mai mult pe probele prezentate de către parte apărării;

- nu este clar cum instanța de apel a ajuns la concluzie că martorii Măcărescu E. și Iacobeț Gr. au un interes personal în cazul dat, prin ce probe se dovedește acest fapt. În cazul dat toți martorii au fost audiați în condiții egale, sub jurământ și respectiv nu sunt careva temei de a considera ca declarațiile martorilor Măcărescu E. și Iacobeț G. sunt neveridice în comparație cu declarațiile martorului Tomșa S.;

- instanța de apel nu a apreciat în mod corespunzător faptul că versiunea inculpatului, precum că, el s-a adresat la bancă pentru scoaterea gajului de pe apartament, nu se confirmă prin careva acte, cereri adresate la bancă, documente care ar confirma inițierea procedurii de înlocuire a obiectului gajat și etc;

- instanța de apel a avut o poziție unilaterală, nemotivată și tendențioasă și s-a bazat în exclusivitate de probele apărării și poziția inculpatului;

- soluția achitării inculpatului a reieșit din respingerea majorității probelor administrate pe caz fără o motivație legală, astfel, achitându-l pe inculpat, instanța de apel nu a luat în considerație toate probele administrate la caz, fapt ce duce la concluzia, că deși la materialele cauzei sunt prezentate un șir de probe, instanța fără a le aprecia în urma unei evaluări în ansamblu, prematur le-a respins.

7.2 Apărătorul invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Avocatul Josu Gheorghe în motivarea cerințelor sale indică:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și motivarea soluției contrazice dispozitivul deciziei;

- vinovăția inculpatului este dovedită prin declarațiile martorilor acuzării Măcărescu Eugeniu, Iacobeț Grigore care au confirmat declarațiile lui Măcărescu Angela că mai târziu, de la avocatul lor a aflat că apartamentul era pus în gaj și din acest motiv nu au fost perfectate actele. La momentul transmiterii banilor nu au știut că apartamentul este gajat la bancă;

- în ceia ce privește declarațiile martorului Tomșa Svetlana aceste declarații trebuie privite sub un unghi critic deoarece sunt date sub influența lui Sîrbu Iachim;

- instanța de apel nu au dat o apreciere tuturor celor declarate de acest martor precum că, Sîrbu Iachim are o istorie creditară bună, întârzieri la achitarea ratelor creditare nu admite, poate o zi, două, ori cel mult o săptămână;

- instanțele de asemenea nu au dat o apreciere corectă hotărârii Judecătorei Leova nr.2-70/2015 din 30 noiembrie 2015 (f.d. 11) și deciziei Curții de Apel Cahul din 26 aprilie 2016 (f.d.12-15) care confirmă faptul că inculpatul Sîrbu Iachim, până la primirea banilor nu a preîntâmpinat-o pe Măcărescu Angela despre faptul că apartamentul era gajat. Instanța nu a luat în considerație concluzia instanței civile care a constatat că nu se demonstrează cu nimic despre aducerea la cunoștință a cumpărătorului despre gajul aplicat;

- din cele indicate este vizibilă prezența viciilor de natură juridică - gajul care nu a fost adus la cunoștința cumpărătorului;

- vinovăția inculpatului Sîrbu Iachim este demonstrată prin faptul că Măcărescu Angela nu a fost preîntâmpinată despre faptul că apartamentul este gajat, deoarece aceasta este demonstrat prin hotărârile judecătorești civile;

- instanțele nu au dat apreciere procesului-verbal de transmitere a bunului în proprietate din 20 februarie 2017 (f.d.37), prin care se confirmă acțiunile de fapt ale inculpatului după primirea sumei de 25000 euro, că inculpatul a acționat intenționat în scopul de a nu recupera această sumă, tergiversând prin toate metodele restituirea datoriei, care de fapt nici până la pronunțarea sentinței nu a fost recuperată, deoarece încă nu era vândut magazinul;

- Curtea de Apel în decizie de nenumărate ori menționează despre acțiunile care le-a întreprins Sîrbu Iachim după 6 luni de la primirea sumei de 25000 euro, însă nu se ia în considerație că infracțiunea de escrocherie este consumată de la data primirii banilor și de aceia instanța trebuia să ia în considerație acțiunile de fapt ale inculpatului până la primirea banilor nu după ce a fost consumată infracțiunea;

- Curtea de apel în decizie menționează că în recipisă nu a fost stabilit un termen de întocmire a contractului, însă nu se ia în considerație că chiar dacă era stabilit vre-un termen nici până în ziua de astăzi contractul nu putea fi autentificat notarial, deoarece apartamentul este gajat până în anul 2021;

- instanța mai menționează că, din materialele dosarului rezultă că la momentul semnării recipisei - 27 iunie 2013 - apartamentul în litigiu era ipotecat doar la bancă, nefiind aplicate alte sechestre, aplicarea altor interdicții de către executorul judecătoresc Calinovici Diana a avut loc ulterior prin încheierea din 16 iulie 2013, însă nu se atrage atenția de instanță că sechestrul a fost aplicat doar peste 19 zile de la primirea banilor de la Măcărescu Angela și conform Codului de executare sechestrul se aplică după luarea tuturor măsurilor de executare, deci la data primirii sumei de 25000 euro Sîrbu Iachim știa cu certitudine că are datorii și este la executare, de aceia a solicitat ilegal suma de 25000 euro pentru a-și acoperi datoriile, de fapt neavând intenția să vândă apartamentul, însă instanța, iar face trimitere la martorul Tomșa Svetlana, care a menționat că Sîrbu Iachim nici odată nu admitea întârzieri, ceea ce demonstrează că situația financiar -economică a sa era una bună;

- intenția directă a lui Sîrbu Iachim a fost de a primi banii de la Măcărescu Angela și de a achita datoriile la această sumă altor persoane juridice și nu de a întocmi contractul de vânzare- cumpărare.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, luând în considerație și argumentele expuse, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile ordinare în termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Din textul recursurilor Colegiul penal constată, că recurenții invocă temeiul prevăzut la pct.6) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței.* Suplimentar instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpaților.

De fapt, din textul recursurilor Colegiul penal atestă, că autorii critică soluția instanței de apel de achitare a lui Sîrbu Iachim de sub învinuirea adusă în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal, făcând referire la probele administrate de organul de urmărire penală și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, indicând că, *„fapta prejudiciabilă comisă de către Sîrbu Iachim este confirmată pe deplin de întregul sistem de probe pertinente administrate la cauza penală, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele și pe care instanța fără a le aprecia în urma unei evaluări în ansamblu, prematur le-a respins”.*

Din materialele cauzei se reține că, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, corect a admis apelurile procurorului în Procuratura raionului Leova, Babenco Valeriu, a părții vătămate Măcărescu Angela și a avocatului acesteia Josu Gheorghe, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care: Sîrbu Iachim a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, deoarece fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, iar argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de procuror, partea vătămată și avocatul acesteia în cererea de

apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, argumentate fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată, astfel respectând prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală.

Făcând o analiză a criticilor expuse în recursurile declarate de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia – Sîrbu Lilia și de către avocatul Josu Gheorghe în numele părții vătămate Măcărescu Angela în raport cu textul deciziei, Colegiul penal constată că, instanța de apel, s-a pronunțat argumentat și motivat asupra apelurilor declarate de către aceleași părți, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestora, precum și motivele adoptării respectivei soluții, concluzionând asupra nevinovăției lui Sîrbu Iachim de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Code penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, soluție de la care instanța de recurs nu se va îndepărta, și a cărei reluare nu se mai impune, învederând considerentele Curții Europene și anume, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrăjurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de casație poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției ale instanței de fond. (*Garcia Ruis c. Spaniei din 21 ianuarie 1999, Heile c. Finlandei din 19 decembrie 1997*).

Totodată, din cuprinsul recursului, în viziunea recurenților probele administrate confirmă vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Codul penal, menționând conținutul declarațiilor părții vătămate Măcărescu Angela, declarațiile martorilor Măcărescu Eugeniu și Iacobeț Grigore, cât și celelalte probe materiale administrate, însă aceste alegații, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece din cuprinsul hotărârii atacate se constată, că probele indicate au fost cercetate și asupra cărora instanța de apel s-a expus întemeiat prin argumente fundamentate în fapt și în drept, și care au fost redactate în pct. 6.1 al prezentei decizii, iar în motivarea soluției sale just a statuat, că: *„probele prezentate de partea acuzării cât și cele invocate de partea vătămată și reprezentantul său, indică la existența unor relații contractuale care sunt reglementate de legislația civilă, iar modul de examinare a acestora este prevăzut de Codul civil, fapt prin care se conchide că inculpatul nu poate fi tras la răspundere penală, reieșind din faptul că în acțiunile acestuia lipsește latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie, care se realizează prin intenție directă și prezența scopului de profit, iar raporturile existente dintre inculpatul Sîrbu Iachim și partea vătămată Măcărescu Angela au un caracter juridico-civil și care au fost deja soluționate printr-o hotărâre judecătorească definitivă, irevocabilă și executată integral după cum s-a indicat supra”*.

Cu referire la argumentul recurentului precum că, *instanța de apel nu a analizat și nu a apreciat în mod cuvenit declarațiile făcute de către partea vătămată Măcărescu Angela, martorii Măcărescu Eugeniu și Iacobeț Grigore care au confirmat modalitatea inducerii părții vătămate în eroare*, Colegiul penal menționează că, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală la faza judecării

cauzei instanța apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Astfel că, din cuprinsul hotărârii atacate se constată, că probele indicate au fost cercetate și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și asupra cărora instanța de apel s-a expus întemeiat ajungând la concluzia că, aceste declarații urmează a fi apreciate critic deoarece aceștia, urmăresc un interes personal, fiind persoane cointeresate, Măcărescu Eugeniu este soțul părții vătămate, iar Iacobeț Grigore nașul de cununie al familiei Măcărescu.

În acest context, instanța de recurs remarcă că, instanța de apel, conform prevederilor art.414 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, precum a examinat și documentele cauzei și, ținând seama de stipulările art.27 Cod de procedură penală, le-a apreciat în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate nu este dovedită, soluție descrisă în textul deciziei recurate, iar recurenții invocând reaprecierea probelor, nu a indicat careva argument plauzibil precum că probele nu au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, chestiunea de apreciere a probelor nu poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

La acest capitol, Colegiul penal reține că, instanța de apel cercetând declarațiile inculpatului, a părții vătămate, a martorilor Măcărescu Eugeniu, Iacobeț Grigore, Tomșa Svetlana și probele materiale administrate la materialele cauzei întemeiat a stabilită că în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Code penal, între inculpat și părțile vătămate fiind prezente relațiile civile.

Cu referire la argumentul recurenților precum că, *partea vătămată nu a cunoscut despre faptul că, apartamentul era gajat*, Colegiul penal menționează că, nu poate fi reținut deoarece a format obiect de discuție la judecarea cauzei în ordine de apel și asupra cărora instanța de apel s-a expus pe larg în hotărârea adoptată dându-i o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă constatând că, fiind audiat atât la urmărirea penală cât și în ședința de judecată inculpatul a confirmat că i-a comunicat părții vătămate despre gajul aplicat asupra apartamentului chiar din faza negocierilor cu privire șă înstrăinarea apartamentului motiv din care nu a fost posibil perfectarea tranzacției de vânzare-cumpărare în ziua transmiterii banilor, fapt cu care partea vătămată a fost de acord. Declarațiile inculpatului au fost pe deplin confirmate de către martorul Tomșa Svetlana, care este unul neutru neavând careva interes

personal în soluționarea litigiului dat, care a indicat că anume partea vătămată împreună cu inculpatul s-au prezentat la sediul filialei xxxxx a BC „Moldova-Agroindbank” SA, unde s-a discutat referitor la degrevarea apartamentului ca să poată fi perfectată tranzacția de vânzare-cumpărare. Tot în acea zi, toți trei s-au deplasat la notar pentru a se consulta cu privire a modalitatea legală de degrevare a apartamentului.

Prin urmare, instanța de recurs stabilește, că instanța de apel în motivarea soluției, just a reținut că, acuzarea nu a prezentat careva probe ce ar demonstra comportamentul dolosiv al inculpatului, prin prezentarea părții vătămate a faptelor mincinoase, modul inducerii în eroare a părții vătămate la întocmirea recipisei.

Nefondat este și argumentul acuzării precum că, *versiunea inculpatului precum că el s-a adresat la bancă pentru scoaterea gajului nu se confirmă prin careva acte.* Or, potrivit constatărilor instanței de apel, just reținute, se atestă că, potrivit declarațiilor martorului Tomșa Svetlana inculpatul împreună cu partea vătămată s-a adresat la filiala xxxxx a BC „Moldova-Agroindbank” SA cu solicitarea substituirii gajului, iar deciziile referitoare la substituirea gajului de pe bun imobil pe altul se adoptă de către banca centrală și în acest sens, la solicitarea lui Sîrbu Iachim, a fost întocmit un asemenea demers către banca centrală, la care au primit un aviz pozitiv.

La fel, nu poate fi reținut argumentul avocatului Josu Gheorghe precum că, *declarațiile martorului Tomșa Svetlana trebuie privite sub un unghi critic deoarece sunt date sub influența inculpatului.* Or, instanța de apel veridic a constatat că, martorul în cauză este unul neutru, neavând vreun interes personal în soluționarea litigiului.

Astfel, Colegiul penal reține că, instanța de apel, cercetând probele administrate, întemeiat a stabilită că în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Code penal, între inculpat și partea vătămată fiind prezente relațiile civile, care au fost soluționate în instanța civilă, care prin hotărârea din 30 noiembrie 2015, menținută și de instanța de apel, acțiunea civilă înaintată de Măcărescu Angela către Sîrbu Iachim privind rezilierea contractului și încasarea datoriei a fost admisă; s-a dispus rezilierea contractului din 27 iunie 2013 încheiat în formă de un înscris privat între Măcărescu Angela și Sîrbu Iachim privind vânzarea apartamentului cu suprafața de 72,8 m.p., situat în xxxxx și s-a încasat de la Sîrbu Iachim în beneficiul lui Măcărescu Angela datoria în sumă de 25000 Euro și dobânda de întârziere în sumă de 145 euro. Mai mul ca atât, această hotărâre a fost executată fiind transmis în proprietate părții vătămate magazinul de mobilă ce aparținea inculpatului, fapt confirmat din declarațiile părții vătămate, a inculpatului și a procesului verbal de transmitere a bunului în proprietate privată creditorului următor în contul achitării datoriei.

Instanța de recurs respinge criticile recurentului precum că, *instanța de apel nu a dat apreciere corectă hotărârii din 30 noiembrie 2015 și a deciziei Curții de Apel Cahul din 26 aprilie 2016,* deoarece instanța de apel, a cercetat probele administrate declarațiile inculpatului, a părții vătămate, a martorilor, probele materiale, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală în cumul din punct de vedere al

pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Mai mult în cadrul procesului penal au fost administrate și cercetate probe care nu au fost examinate în cadrul procesului civil astfel instanța de apel a stabilit că, în acțiunile inculpatului Sîrbu Iachim lipsește latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie, care se realizează prin intenție directă și prezența scopului de profit, iar raporturile existente dintre inculpatul Sîrbu Iachim și partea vătămată Măcărescu Angela au un caracter juridico-civil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, instanța de apel corect a statuat că, acuzatorul de stat, în cadrul cercetării judecătorești nu a prezentat probe concludente și pertinente ce ar confirma că, Sîrbu Iachim la momentul primirii banilor a avut scopul dobândirii ilicite a banilor transmiși de către partea vătămată prin inducerea acestuia în eroare la încheierea actului juridic prin comportament dolosiv, fapt ce denotă că în acțiunile lui Sîrbu Iachim lipsește și latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

În cazul dat instanța de recurs remarcă că, potrivit jurisprudenței CtEDO, se statuează în cauza Constantin Florea vs. României (Cererea nr. 21534/05, 19 iunie 2012) că „prezumția de nevinovăție consacrată la art. 6 §2 face parte din elementele noțiunii de proces echitabil în materie penală, prevăzut la §1 (Deweer vs. Belgiei, 27 februarie 1980, pct. 56, seria A nr. 35) și trebuie interpretată având în vedere jurisprudența Curții în domeniu.

Totodată, potrivit art. 11 din pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16.12.1966 ratificat de Republica Moldova prin hotărârea Parlamentului cu nr. 217-XII din 28.07.1990 se menționează că, nimeni nu poate fi întemnițat pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală.

Tot astfel se invocă și prin art. 1 de la Protocolul nr. 4 al Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală.

Astfel, nu poate fi reținută critica recurentului, precum că, - *instanța de apel eronat l-a achitat pe Sîrbu Iachim de comiterea infracțiunii art. 190 alin.(5) Codul penal, or aceste circumstanțe fiind combătute de totalitatea probelor prezentate în instanța de judecată.* Or, autorii recursurilor nu aduc argumente plauzibile care ar combate concluziile instanței de apel, astfel Colegiul penal constată că, în această parte, nu s-a comis vreo eroare de drept.

Prin urmare, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Instanța de apel, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apel, pe care le-a considerat neîntemeiate.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Reieșind din circumstanțele constatate, Colegiul conchide că instanța de apel corect a reținut în acest sens prevederile art.8 Cod de procedură penală, în aspectul că o hotărâre de condamnare se adoptă numai în condiția în care vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată printr-un ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Colegiul reține că instanța de apel a ținut seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul că toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului și a adoptat soluția întemeiată, care corespund prevederilor art.394 alin.(3) Cod de procedură penală.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Având ca reper cele menționate supra, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității recursurilor ordinare, declarate de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia – Sîrbu Lilia și de către avocatul Josu Gheorghe în numele părții vătămate Măcărescu Angela, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia – Sîrbu Lilia și de către avocatul Josu Gheorghe în numele părții vătămate Măcărescu Angela, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 22 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe *Sîrbu Iachim xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **17 februarie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie